

Krzysztof Burek, Lech Pawlata

Drohiczyn, woj. białostockie. Stanowisko 16

Informator Archeologiczny : badania 14, 61-62

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski. Finansował WKZ w Koszalinie. Pierwszy sezon badań, Obozowisko kultury pucharów lejkowatych /faza lubońska/, osada kultury łużyckiej V EB/HC, osada kultury oksywskiej, cmentarzysko kultury wielbarskiej, cmentarzysko szkieletowe z XI/XII w.

Stanowisko zlokalizowane jest na stożkowym piaszczystym wyniesieniu terasy nadzalewowej rzeki Młynówki. Badania miały charakter ratowniczy. Na obszarze około 100 m² zarejestrowano 18 obiektów następujących jednostek kulturowych:

1. kultura pucharów lejkowatych /faza lubońska/ - obozowiska, 9 jam; fragmenty naczyń glinianych zdobionych ornamentem sznura,
2. kultura łużycka /V EB/HC/ - osada, 2 jamy; szpile brązowe z łabędzią szyjką i spiralną tarczką, naczynia gliniane wazowate,
3. kultura oksywska /faza A2-A3 MOPR/ - osada, fragment budynku słupowego; naczynia gliniane wazowate z wypukłą częścią górną, dolną zwężoną,
4. kultura wielbarska /faza B2 WOR/ - cmentarzysko - grób ciepłopalny popielnicowy; naczynia beczułkowate grupy II wg Schindlera, fragment przedmiotu żelaznego,
5. kultura okresu wczesnego średniowiecza /XI/XII w./ - cmentarzysko - 2 groby szkieletowe o orientacji N/W - S/O, w tym jeden z wyposażeniem w postaci naczyń glinianych całkowicie obtaczanych usytuowanych przy głowie zmarłego.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Nie przewiduje się dalszych badań.

DROHICZYN
woj. białostockie
Stanowisko 16

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził mgr Krzysztof Burek i Lech Pawłata. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Osada grupy mazowiecko-podlaskiej kultury łużyckiej ze schyłku epoki brązu. Ślady wczesnośredniowiecznego osadnictwa.

Stanowisko odkryte w latach dwudziestych przez Z. Szmita, określane w dotychczasowej literaturze "za cmentarzem parafialnym", jest położone na skraju prawobrzeżnej doliny Bugu, przy krawędzi uformowanej cyplowato pierwszej terasy nadzalewowej, w odległości około

150 m na zachód od muru cmentarza parafialnego, na polu Jerzego Nielepińskiego.

Badania miały charakter rozpoznawczy. Wyeksplorowano trzy wykopy o łącznej powierzchni 30 m².

Na badanym obszarze wyróżniono trzy jamy o charakterze gospodarczym, z zawartością materiałów kultury łużyckiej. Jamy były w planie kształtu kolistego, o średnicach 1,5 - 2 m, w przekroju nieckowate, o miąższości 0,5 - 0,7 m. Zabytki wystąpiły również w obrębie warstwy kulturowej. Oprócz ceramiki i zabytków krzemiennych znaleziono półfabrykat siekierki krzemiennej oraz 4 gładziki-rozcierniacze kamienne.

Oprócz tego wyróżniono jedną jamę wczesnośredniowieczną, w planie kształtu owalnego, w przekroju kształtu nieckowatego, o miąższości około 0,7 m. Materiał wczesnośredniowieczny występował również w warstwie kulturowej, przemieszany z ceramiką łużycką, głównie we wschodniej części badanej osady. Oprócz ceramiki wczesnośredniowiecznej znaleziono brązową, ażurową dętkę z granulacją, dwa paciorki szklane oraz fragment nieokreślonego przedmiotu brązowego.

W zachodniej części badanego obszaru, przy ścianie profilowej, natrafiono na zachodnią część jamy grobowej. W jej obrębie odkryto czaszkę, ze śladami skorodowanego, wczesnośredniowiecznego kabłączka skroniowego.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

DU CZÓ W MAŁY, gm. Wołoszyna
woj. opolskie

patrz
uzupełnienia 1979

GLINIANY, gm. Ożarów
woj. tarnobrzesckie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Janusz Budziszewski pod opieką naukową doc. dr. hab. Stefana K. Kozłowskiego. Finansował WKZ w Tarnobrzegu. Pierwszy sezon badań, Kopalnia krzemienia z wczesnej epoki brązu.

Odsłonięto ponad 20-metrowy odcinek ściany XIX-wiecznego łomu wapienia, który zniszczył znaczną część pradziejowej kopalni krzemienia.

W uzyskanym profilu nie uchwycono śladów szybów eksploatacyjnych. Pozyskano natomiast materiał z dwóch zniszczonych pra-